

สาระ: ลูกๆ รู้คิดที่แสนหวาน จดจำเสมอว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เวลาที่ลูกต้องไปที่ชั้นหนึ่งกับพ่อ

คำถาม: ลูกๆ แต่ละคนต้องทำความพยายามอะไรอย่างแนอน?

คำตอบ: เก็บความรู้ทั้งหมดที่บาบาให้ไว้ในหัวใจของลูกต่อไป ไตร่ตรองความรู้ที่อยู่ในตนเอง และย่อยความรู้นั้น ด้วยการทำสิ่งนี้ ลูกจะได้รับพลัง ลูกแต่ละคนต้องทำความพยายามนี้ อย่างแนอน ผู้ที่ทำความพยายามที่แผ่ตัวนี้จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ พวกเขามีความซาบซึ้งว่าใครกำลังสอนเขาและเขากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร

โอม ซานติ ใครพูดสิ่งนี้? มีการพูดสองครั้ง: โอมซานติ, โอมซานติ ซึ่พบาบาพูดโอมซานติหนึ่งครั้ง และบราห์มาบาบาพูดโอมซานติหนึ่งครั้ง บัพและดาตารวมกันและดังนั้นทั้งสองจึงต้องพูดว่า “โอม ซานติ, โอม ซานติ” ใครพูดโอมซานติก่อน? ใครพูดโอมซานติคนที่สอง? อันดับแรกซึ่พบาบาพูด “โอมซานติ นั่นคือมหาสมุทรแห่งความสงบ” หลังจากนั้นใครพูด? ดวงวิญญาณของดาต้าพูดสิ่งนี้ บาบาเตือนลูกๆ ว่า: โอมซานติ พ่อมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ พ่อไม่เคยกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ บราห์มา, วิษณุ และชางก้าจะไม่พูดสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าแม้กระทั่งบราห์มา, วิษณุ และชางก้าก็มีรูปที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นจึงเป็นซึ่พบาบาที่ไม่มีร่างกายที่พูดว่า “โอมซานติ” พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมากและพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เหตุนี้เองคำสรรเสริญของพ่อจึงพิเศษสุด พ่อถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาอ้างถึงชีวาว่าเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียวได้รับการกราบไหว้บูชา ท่านไม่เคยใช้ชาติเกิดผ่านร่างกาย นั่นคือท่านไม่เคยกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง โอเค ลงมาจากที่นั่นมาสู่อณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่ซึ่งบราห์มา, วิษณุ และชางก้าอาศัยอยู่ ไม่ปรากฏนามและรูปของชีวา ภาพลักษณ์ของท่านนั้นถูกสร้างขึ้น แต่ท่านไม่มีตัวตน ท่านไม่เคยกลับมามีตัวตน เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียวที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ได้เห็นรูปภาพแล้ว ลูกรู้ว่าทั้งผู้ที่มิภาพลักษณ์และผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาในยุคทองและยุคเงิน สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีทั้งภาพลักษณ์ที่ละเอียดอ่อนและที่เป็นทางกายภาพ มีการร้องเพลงสรรเสริญท่านว่าเป็นผู้ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุขและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะไม่อ้างถึงภาพลักษณ์ของใครอื่นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์คนใด บราห์มา, วิษณุ และชางก้าคือผู้อาศัยอยู่ในอณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีชั้นหนึ่งและแล้วชั้นสอง ชั้นที่สูงที่สุดคือโลกที่ไม่มีตัวตนและนั่นคือชั้นที่ซึ่งพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ ผู้ที่มีร่างที่ละเอียดอ่อนอาศัยอยู่ในชั้นสอง ผู้ที่มีร่างกายทางกายภาพอยู่ในชั้นสาม ไม่มีสิ่งใดต้องสับสนในสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ เบื้องบนคือโลกของดวงวิญญาณ ที่ถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน คือโลกของเราดวงวิญญาณทั้งหมด โลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วเราดวงวิญญาณก็ลงมาในโลกที่มีตัวตน ดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนที่นั่น ในขณะที่ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย(ผู้มีชีวิต)อาศัยอยู่ที่นั่น สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก แท้จริงแล้วเราเป็นลูกๆ ของบาบาที่ไม่มีตัวตน เราเคยอาศัยอยู่กับพ่อที่ไม่มีตัวตนมาก่อนเช่นกัน ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน แม้กระทั่งเวลานี้ พวกเขายังคงมาเรื่อยๆ เพื่อเล่นบทบาทของเขาในรูปแบบที่มีตัวตน นั่นคือโลกของพ่อที่ไม่มีตัวตน ควรจะมีความซาบซึ้งว่า

ลูกเป็นดวงวิญญาณ ควรมีความซาบซึ้งในสิ่งที่ไม่สูญสลาย ไม่ควรมีความซาบซึ้งในสิ่งที่สูญสลาย ผู้ที่มีความซาบซึ้งในร่างกายนั้นถูกเรียกว่ามีสำนึกที่เป็นร่าง ใครดีกว่ากัน: ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างเหล่านั้น หรือผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ? ใครรู้คิด? ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณนี้พูดว่า: ฉันใช้ 84 ชาติเกิด เราดวงวิญญาณอยู่กับพ่อในอาณาเขตสูงสุด เรามาที่นี่จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณนี้พูดว่า: โอ้ บาบ๋า! ในโลกที่มีตัวตนนี้มีباب๋าที่มีตัวตน และในโลกที่ไม่มีตัวตนมีباب๋าที่ไม่มีตัวตน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก บราห์มานั้นถูกเรียกว่าประชาบิดา บราห์มา ท่านอยู่ที่นั่น ที่นั่นเราดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้อง เป็นลูกของพ่อผู้เดียว เราอาศัยอยู่กับพ่อชื่อว่า ชื่อของดวงวิญญาณสูงสุดคือชีวาและชื่อของดวงวิญญาณคือซาลิแกรม ต้องมีผู้สร้างของดวงวิญญาณ เฝ้าแต่พูดกับหัวใจของลูกต่อไป ทำความพยายามที่จะเก็บความรู้ที่ลูกได้รับไว้ในหัวใจของลูก เป็นดวงวิญญาณที่คิด ก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่กับพ่อ เราเป็นลูกๆของท่าน และดังนั้นเราจึงควรได้รับมรดกของเรอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าเช่นที่ต้นไม้เฝ้าพันธุ่นั้นถูกสร้างขึ้น ดังนั้นก่อนที่ต้นไม้ของดวงวิญญาณสามารถคงอยู่ก็ต้องมีเมล็ดของต้นไม้ที่แน่นอนอย่างแน่นอนด้วย มีพ่อที่อาวุโสและแล้วก็มีลูกๆ ของเขาสองถึงสี่คนและแล้วก็มีลูกคนอื่นๆของพวกเขา ต้นไม้ที่เติบโตขึ้นเรื่อยๆและกลับมาใหญ่โต มีแผนผังของต้นไม้วงศ์ตระกูล: ผู้ที่ลงมาจากผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ฯลฯ ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน มีรูปภาพนั้นเช่นกัน ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าباب๋าได้เข้ามาในร่างกายนี้ พ่อทางจิตเข้ามาในผู้หนึ่งและสอนจิตวิญญาณแก่ลูก ท่านไม่ได้สอนลูกในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครในยุคทองมีความรู้นี้ พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ไม่มีใครมีความรู้ของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของแต่ละวงจรมานานมาก เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า: ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านอีกครั้ง นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณที่ซึ่งพ่อและลูกๆผู้เป็นพี่น้องกันอาศัยอยู่ เมื่อลูกมาที่นี่และนำร่างกายมาใช้ที่นั่นที่ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน มีพ่อของพี่น้องด้วยอย่างแน่นอน ท่านคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ทุกดวงวิญญาณจดจำท่านขณะที่อยู่ในร่างกายของเขา ไม่มีใครจดจำท่านในยุคทองและยุคเงิน ทุกคนจดจำท่านในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพราะทุกคนอยู่ในกรุงชังของราวัน สีดาเคยร้องเรียกหา: “โอ้ รัม!” พ่ออธิบายว่า: ไม่ใช่รัมของยุคเงินที่ลูกจดจำ ผู้คนเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นรัม เป็นดวงวิญญาณที่ร้องเรียกหา เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะไม่ร้องเรียกหาใครเป็นเวลาครึ่งวงจรถ้าลูกจะอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ในเวลานี้มีเพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก ไม่มีใครรู้อะไรเลย พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและแต่ละดวงวิญญาณแต่ละดวงนั้นก็กลับมาหลอมรวมเข้าไปในดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถถูกทำลายได้ เช่นที่พ่อนั้นไม่สูญสลาย ดังนั้นดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ที่นี้ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานและแล้วพ่อก็ทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสะโตประธาน ทั้งโลกนี้ต้องกลับมาตาโมประธานและแล้วต้องกลับมาสะโตประธาน พ่อต้องมาเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อนั้นไม่สูญสลายและเราดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน ละครนี้ก็ไม่สูญสลายด้วย ลูกรู้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้าร่อยอย่างไร บทบาทของเราดำเนินไปทั้งหมดสี่ยุค เรากลายเป็นสุริยวงศ์และแล้วจันทรวงศ์ จันทรวงศ์นั้นเปรียบเสมือนชั้นสอง ผู้ที่ 14 องศาไม่สามารถถูกเรียกว่าสุริยวงศ์ ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ควรแม้กระทั่งถูกเรียกว่าเทพด้วยซ้ำ เทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง 16 องศาสมบูรณ์เต็ม รัมนั้นกล่าวได้ว่า 14 องศา เพียงบัญชีของ 84 ชาติเกิดของลูกเท่านั้นที่ถูกอธิบาย เมื่อสิ่งใหม่กลับมาเก่า ก็ไม่มีความสุขมากเท่าที่ควร ในตอนแรกลูกมีความบริสุทธิ์สมบูรณ์และแล้วหลังจากนั้นไม่กี่ปี ลูกถูกกล่าวว่แก่ไปสองสามปี ตัวอย่างของอาคารได้มีการให้ไว้ มันเหมือนกันสำหรับทุกสิ่ง โลกนี้เป็นเหมือนเวทีขนาดใหญ่ ธาตุของท้องฟ้าที่ใหญ่มาก ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าจุดสิ้นสุดของท้องฟ้าอยู่ที่ไหน หากลูกยังคงเดินหน้าต่อไป ลูกจะพบว่าไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนั้น ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ก็ไม่มีการ

สิ้นสุดด้วยเช่นกัน นักวิทยาศาสตร์พยายามอย่างมากที่จะได้เห็นจุดสิ้นสุดของมัน แต่พวกเขาไม่สามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุดได้ ธาตุบราห์มั้นใหญ่โตมาก ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เล็กมาก ที่นี้ผู้คนสร้างอาคารที่ใหญ่โตสาเช่นนี้ พื้นที่บนโลกนั้นมีขนาดใหญ่มาก ยังต้องมีพื้นที่สำหรับการเกษตรด้วยเช่นกัน ฯลฯ เพียงดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณจะรับประทานโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? ที่นั่นดวงวิญญาณอยู่เหนือประสบการณ์กับสิ่งใดๆ ไม่มีสิ่งใดให้รับประทานหรือมีประสบการณ์ที่นั่น พ่ออธิบายว่า: ลูกๆได้รับความรู้นี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และแล้วลูกจะได้รับความรู้นี้หลังจากหนึ่งวงจร ควรมีความซาบซึ้งนี้ เราเป็นของศาสนาเทพ ลูกพูดว่า: “بابา 5000 ปีก่อนวันนี้ เรามาหาท่านเพื่อเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน เวลานี้เรามาหาท่านอีกครั้ง” เพราะท่านไม่มีตัวตน ลูกพูดว่าลูกมาหาตาตา พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อพูดว่า: เช่นที่ลูกใช้วิธีอะไรเพื่อเล่นบทบาทของลูก ในท่านองเดียวกันพอก็รับการคำจุนของอวัยวะเช่นกัน ไม่เช่นนั้นพอก็เล่นบทบาทของพ่อได้อย่างไร? ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา แต่ท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านจะสามารถมีวันเกิดได้อย่างไร? มนุษย์แต่ละคนละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆได้อย่างไร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ เพียงพ่อเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อรู้ถึงตอนต้นตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ ลูกๆเข้าใจว่าبابาเข้ามาในผู้นี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดแก่ลูก บทบาทของบราห์มา, วิษณุและชางก้าต้องเป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำสรรเสริญของแต่ละคนนั้นแยกกัน และหน้าที่ของแต่ละคนนั้นก็แยกกัน มีประธานาธิบดี, นายกรัฐมนตรี ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดว่า: “นี่คือร่างกายของนั้น นั่นคือนายกรัฐมนตรี” หากดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างกาย เขาไม่สามารถพูดได้ ซึ่بابาไม่มีตัวตน ท่านต้องรับการคำจุนของอวัยวะทางร่างกายเพื่อที่จะพูดเช่นกัน เหตุนี้เองจึงแสดงให้เห็นว่าแม่น้ำคงคาปรากฏออกมาจากปาก อย่างไรก็ตามชีวาเป็นเพียงจุด! ท่านจะมีปากได้อย่างไร? ดังนั้นท่านจึงมาและนั่งอยู่ในผู้นี้และทำให้คงคาของความรู้ออกมาจากเขา ทุกคนจดจำพ่อ: “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์นี้!” ท่านคือศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านเท่านั้นที่มีความรู้ที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มีเพียงศัลยแพทย์เดียวที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ ในยุคทองทุกคนปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของยุคทอง ใครสอนพวกเขาถึงการกระทำเช่นนั้นที่พวกเขากลับมาเป็นอิสระจากโรคภัย? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนวิธีที่จะมีการกระทำที่สูงส่งแก่ลูก ที่นี้ผู้คนเฝ้าแต่สำนึกผิดเสียใจต่อการกระทำของพวกเขา ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าการกระทำของลูกเป็นเช่นนั้น ไม่มีความทุกข์หรือโรคภัยที่นั่น ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ต่อกันและกัน ในยุคทองและยุคเงินไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่จะกล่าวได้ว่าสิ่งนั้นคือความทุกข์ทรมาณของกรรมของพวกเขา ไม่มีใครเข้าใจความหมายของการกระทำ, การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ลูกรู้ว่าทุกสิ่งเริ่มแรกนั้นสะอาดประจักษ์และแล้วก็กลับมาสะอาด, ราโจและตาโม ในยุคทองวัตถุธาตุทั้งห้าสะอาดประจักษ์ แม้กระทั่งร่างกายของเราก็ถูกทำด้วยวัตถุธาตุที่สะอาดประจักษ์ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณลดลงไปสององศา ร่างกายก็เป็นไปตามนั้น โลกก็ลดลงไปสององศาด้วยเช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่นิ่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูกได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียงการกระทำที่สูงส่งตามศรัทธาของพ่อเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกไม่ต้องสำนึกผิดกับการกระทำของลูก นั้น

คือ ลูกไม่ต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษสำหรับการกระทำของลูก

2. อย่ามีความซาบซึ้งในสิ่งที่สูญสลายใดๆ แม้กระทั่งร่างกายของลูกก็สูญสลาย อย่ามีความซาบซึ้งของสิ่งนั้นเช่นกัน จงกลับมาใช้ชีวิต

พร: ขอให้ลูกเป็นของดินแดนของลูกเองและอยู่เหนือโดยพิจารณาว่าโลกเก่านี้เป็นต่างถิ่นสำหรับลูก
บางคนไม่แตะสิ่งใดๆ จากต่างประเทศเพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาควรใช้ของจากประเทศของพวกเขาเองเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน โลกเก่านี้เป็นต่างถิ่นสำหรับลูก และดังนั้นลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งนั้น ซึ่งหมายความว่าไม่ว่าอะไรที่เป็นของโลกเก่านี้: ธรรมชาติ สันสกักร์ ไม่ได้ถูกดึงดูจากสิ่งเหล่านั้นแม้แต่แต่น้อย จงเป็นผู้ที่มีความรักในแผ่นดินของลูกเอง นั่นคือ พิจารณาตนเองเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุดในแง่ของดวงวิญญาณ และเป็นผู้อาศัยของมรုပ်ันในแง่ของครอบครัวที่สูงส่งของลูก รักษาความซาบซึ้งนี้ไว้

คติพจน์: แทนที่จะติดอยู่ในความปั่นป่วน (Jamela) ให้อยู่ในการพบปะ(mela)อย่างสม่ำเสมอ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธรรมชาติที่ง่ายดาย และอดทนอย่างสม่ำเสมอ

คุณสมบัติพิเศษของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์คือ มีธรรมชาติที่ง่ายดาย ใช้คำพูดเรียบง่าย และมีทัศนคติที่เรียบง่าย และมีสายตาที่เรียบง่าย (บริสุทธิ์) บัพดาตารักผู้ที่มีหัวใจบริสุทธิ์มากที่สุดและใกล้ชิดกับพวกเขาที่สุด ผู้ที่มีหัวใจสะอาดจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ของหัวใจของบัพดาตาสเสมอ และเนื่องจากความคิดที่สูงส่งทั้งหมดของพวกเขาได้รับการเติมเต็ม พวกเขาจึงดูง่าย ๆ เรียบง่าย และชัดเจน พวกเขามีความเหมือนกันในทัศนคติ สายตา คำพูด ความสัมพันธ์ และสายใยของพวกเขา